

Rotterdam, 10 december 2019

Geachte mevrouw Broekers-Knol,

Het Expertisecentrum Seksualiteit, Sekswerk en Mensenhandel (ESSM) van Stichting Humanitas in Rotterdam ondersteunt op jaarbasis meer dan 300 sekswerkers, voormalig sekswerkers en slachtoffers van mensenhandel. Als organisatie zijn wij blij te vernemen dat u zich inzet om mensenhandel en misstanden in de seksindustrie aan te pakken. Daarnaast onderstrepen wij, net als u, het belang van het verbeteren van de positie van sekswerkers. Wij kunnen ons echter op geen enkele manier vinden in de manier waarop u deze doelen tracht te bereiken. Wij verwachten dat met de invoer van de Wet Regulering Sekswerk (WRS) misstanden zullen verergeren en sekswerkers verder uit beeld zullen raken. In deze brief zetten wij uiteen waarom.

Vergroting van het illegale circuit

Met de invoer van de WRS kunnen sekswerkers tussen de 18 en de 21 jaar niet meer legaal in de seksindustrie werken. Ditzelfde geldt voor sekswerkers die zich om privacy redenen niet willen laten registreren en sekswerkers die tijdens de aanvraag van de vergunning niet zelfredzaam genoeg lijken te zijn. Het is niet aannemelijk dat zij omwille van de wet zullen stoppen met werken. Financiële en intrinsieke motivaties om sekswerk te doen verdwijnen niet bij het invoeren van repressieve maatregelen. Het gevolg is dat veel sekswerkers in het illegale circuit terecht zullen komen.

Sekswerkers raken uit het zicht

Gecriminaliseerde sekswerkers hebben geen toegang meer tot vergunde werkplekken en kunnen geen gebruik meer maken van reguliere advertentie platforms voor sekswerkers. Zij zullen andere wegen zoeken om in contact te komen met klanten. Hierbij is het niet ondenkbaar dat zij afhankelijk zullen worden van malafide bemiddelaars. Mochten zij hun heil zoeken in informele wervingsmethoden zoals reguliere dating websites of andere online platformen die hier niet voor zijn bedoeld, dan hebben zij veel minder mogelijkheden om duidelijk te communiceren over veilige seks, grenzen en vergoedingen. Dit maakt het werk onnodig risicovol. Daarnaast worden sekswerkers die illegaal opereren onvindbaar voor de hulpverlening en de gezondheidszorg. Hoewel het ESSM investeert in zichtbaarheid en laagdrempeligheid, zullen sekswerkers wegens hun illegale status niet snel zelf contact opnemen met de hulpverlening. Minstens zo problematisch is het gegeven dat zij in geval van nood ook de politie niet meer zullen waarschuwen. Hiermee tonen zij immers aan dat zij illegaal in de seksindustrie werkzaam zijn en riskeren ze een boete van maximaal €20.750.

Gevolgen voor slachtoffers van mensenhandel

Het is voor hulpverleners lastig om in slechts één gesprek signalen van uitbuiting te signaleren. Mogelijk ervaart een sekswerker zich op het betreffende moment (nog) niet als slachtoffer of vindt de uitbuiting pas op een later moment plaats. In een dergelijke situatie zou een vergunning af kunnen worden gegeven. Dit legitimeert de afname van de diensten van het slachtoffer. Alles zou immers in orde zijn. Slachtoffers zonder vergunning kunnen alleen te werk worden gesteld in de illegaliteit. Hier is signalering van uitbuiting veel lastiger. Zorgverleners hebben geen toegang tot dit circuit en collega's en klanten zullen geen melding doen uit angst zelf te worden vervolgd. Het feit dat onvergunde sekswerkers beboet kunnen worden biedt uitbuiters een extra chantagemiddel.

Wij verzoeken u derhalve om de WRS in te trekken. Tevens roepen wij u op om in samenspraak met sekswerkers, belangenbehartigers, exploitanten, zorgverleners voor sekswerkers en politie beleid te ontwikkelen waarmee misstanden wél kunnen worden aangepakt en waarmee de positie van sekswerkers wél zal verbeteren.

Met vriendelijke groet,

Prostitutie Maatschappelijk Werk
Expertisecentrum Seksualiteit, Sekswerk en Mensenhandel (ESSM)

Stichting Humanitas Rotterdam